

OUDEJAARSCONFERENCE STENDERS VROEG OP, 16-12-04

(DEEL 1: SEX)

Waar zijn wij in 2004 in godsnaam terecht gekomen? En op wat voor een onheilspellend tijdstip. Want 2004 was een jaar waarin rake klappen vielen. Geweld, sex, sport en politieke heisa. Boris werd een Idol, Pim Fortuijn bleek de grootste Nederlander aller tijden, maar de man van het jaar was duidelijk Magere Hein. Hij maaide wild om zich heen met zijn zeis. Als je het in termen van hitparade zou willen omschrijven of zelfs via een krakkemikkige internet verkiezing van de KRO had Magere Hein duidelijk de meeste hits.

Er werd gerapt dat het allemaal zinloos was, maar een vraag brandt ons aan het eind van 2004 op de lippen:

Hoeveel moeten er nog komen, hoe veel moeten er nog gaan!

Waar zijn wij in inderdaad in godsnaam terecht gekomen?

We gaan het een beetje systematisch aanpakken:

Dus we bij het begin beginnen:

Waar begint het leven mee, jongens en meisjes?

Met sex! Keiharde sex.

Met andere woorden: Rob Oudkerk. Rob Oudkerk had zijn naam al niet mee. Want waar zitten in Amsterdam de hoeren? Bij de Oude kerk. Maar daar had deze Rubbere Rubbende Robbie niet genoeg aan. Er was sprake van:

RobOudkerk-dot-com-eens-even-lekker -na-het -werk naar de Theemsweg, want ook een wethouder is wel eens op werkbezoek. In zijn geval afwerkbezoek. Bovendien moest Oudkerk wel de baan op, want hij mocht niet meer surfen op het net naar kletsnatte sites, omdat hij een computer van de gemeente had.

De gemeente Amsterdam die er meer dan een half jaar over deed om met de bouw van metrostation Ferdinand Bol te beginnen (terwijl wel de hele straat al die tijd al overhoop lag), de gemeente Amsterdam die wel via hun eigen hoerenkijkersvoyeurspuntorg kan zien welk gemeenteraadslid waar zijn paarse kop opsteekt, want in het rode district hangen er camera's. En niet van het programma 'De wallen op stap', waarvan ik eerst dacht dat het over plastische chirurgie ging. En programma's over plastische chirurgie zijn er tegenwoordig genoeg, maar daarover later.

Want we hadden het over sex via internet. Ik heb lekker geen computer van de gemeente, dus ik kan surfen door vieze plaatjespuntland wat ik wil. En dat doe je dan om je te verdiepen in het geval Oudkerk. Godzijdank vond ik geen afbeeldingen van het geval van Oudkerk.

Maar verder was het niet mis, luisteraars. Om het zo maar eens te zeggen, er trekt nogal wat voorbij. Het menselijk lichaam heeft meer mogelijkheden dan ik wist en dan ik zou willen weten, want je loopt na het zien van deze prentjes toch met een geheel andere invalshoek bij je groentenspecialist binnen.

En dan hebben we het alleen nog maar over vegasex, voor de popliefhebbers Suzanne Vegasex, maar ook de slager bezoek ik tegenwoordig niet zonder schroom. Grillworst in de aanbieding, zegt de beste man dan vrolijk, en ik mompel dan vervolgens timide: nou, slager, die heb laatst al gehad. De man noemt zich ook nog eens kiloknaller en in dat licht ben ik blij dat er nog geen erotische site rondom Raymond van Barneveld te vinden is. Verwacht aantal hits en tits per seconde: 180!

Het was allemaal heel zielig voor Rob Oudkerk, want die liep dus HeleenvanRoyenschrijft alles op punt nl tegen het lijf..Na afloop van het Nationaal Dictee van vorig jaar. Nee, dik tee is geen afkorting van Dikke Tamp. De winnaar van dit jaar had deze week nul fout, dat kon Oudkerk vorig jaar niet zeggen. Hij kon uit de gemeenteraad vertrekken met de staart tussen de benen.

Want RobvolleneusOudkerkpuntteevee schijnt ook één keer per jaar een snuif cocaïne te nemen. Op Oud en Nieuw, dan kan hij, als hij betrappt wordt, altijd zeggen dat het poedersuiker van de oliebollen is. Terwijl hijzelf natuurlijk de grootste oliebol is.

Volgende sexschandaal: Janet Jackson. Het was warm, het gebeurde in de zomer, het was zoals ze bij Jelmer zeggen met recht een slappe tiet. Janet Jackson toonde per ongeluk haar super bowl.

Broertje Michael laat de kinderen tot en waarschijnlijk ook op zich komen, Janet doet met een stukje lillend vlees heel Amerika in katzwijn vallen.

Ik dacht nog even: stel dat die lompe Timberlake, die ook al zo bruut het ijzeren maagdenvlies uit Britney Spears had verwijderd , per ongeluk de tepel van Janet had afgescheurd. Ik denk dat Michael haar dan wel een van zijn neuzen kado had gedaan. Het enige waar ik voor vrees is dat Nederlandse artiesten dit gaan naäpen. Wat dat betreft is het maar goed dat Frans Bauer en Marianne Weber niet meer met elkaar optreden.

Nu we het hier toch over hebben, er was ook sprake van dierensex. In Utrecht werd een Marokkaanse man betrappt met een edele viervoeter onder het motto: er wordt gepaard in de gang. Hij was bijziend en dacht blijkbaar: ach, een aardig geitje.

LPF en SP wilden een totaalverbod op dierensex. Het CDA wilde het alleen verbieden, als het welzijn en de gezondheid van het dier geschaad zouden worden. Dat moet een handreiking naar de achterban zijn geweest.

Meer sex! De Engelse voetballer David Beckham was een buitenechtelijke combinatie aangegaan met zijn Nederlandse persoonlijke assistente, ene Rebecca 'Daar was laatst een meisje 'Loos! Het zou natuurlijk ook kunnen dat Beckham toen zij zich voorstelde met Loos! dat als een verzoek heeft opgevat, zijn sportbroekje naar beneden schoof, zijn trekhaak te voorschijn haalde, bend it like Beckham en scoorde. Volgens mevrouw Beckham was het trouwens Loos alarm. Maar de Nederlandse Rebecca had wel degelijk invloed: Op het EK kreeg Beckham een penalty en die kreeg hij er nou weer niet in. Besmet met Hollanditus.

Nog meer sex, kunnen jullie het nog aan? Want daar was Nico! Hoezo komkommertijd, het was Nico-tijd. Of Nico moet ook hebben geklust met een komkommer, en waarom ook niet, want van Nico kan je alles verwachten.

Nico. De gevallen knutselaar van Eigen Huid en Pruim werd beschuldigd van seksuele intimidatie en van het laten van scheten. Van beide activiteiten bolde het dekbed permanent op. Het verbaast mij niet, het leek me wel duidelijk dat hij heel andere dingen met zijn kont deed dan zijn maatje Rob. En let op, er komen nog meer onsmakelijke details boven water.

Ik moet eerlijk bekennen dat ik het programma van Nico nog nooit had gezien, ik kende hem alleen van grappig bedoelde parodieën op hem en zijn mede-hark, de groene vingeraar Rob, en daar heb ik nu wel spijt van. Want zoals het er nu naar uit ziet zullen we het ook nooit meer te zien krijgen. En ja, er is niet elke avond Blue Movie op de televisie. Dat was trouwens dit jaar voor het eerst. Na het overlijden van Wim Verstappen, de regisseur, werd Blue Movie, een van de susks-sex-volste Nederlandse films uiteindelijk uitgezonden. Wij zagen de acteur Metsers met zijn Harde Hugo en natuurlijk Carry Tefsen die luidkeels uitriep: Zeg eens

aaaaaaaaahhhhhh! Mevrouw Dobbelsteen rolde alle kanten op.

En ja, met die film is Nico natuurlijk ook groot geworden. Of althans een deel van Nico. Zeg maar het deel van Nico. Nico toch! Het is weer Holland op zijn smalst!

In Amerika hebben ze als zedenschener een president met een sigaar of een ge -en verbleekte popster met een lollie, in Engeland is het de bondscoach die penetreert in vreemde doelgebieden, maar wie hebben wij hier als Nationale Viespeuk: de klusjesman. De klusjesman heeft het gedaan, daarover kan menige huisvrouw meepraten.

Ik vond het dan ook helemaal niet vreemd dat Nico, volgens de verhalen, in zijn blote kont de douchecel was binnengelopen. Zelf loop ik heel vaak in mijn blote kont de douchecel binnen. Ik ben ook wel een keer met kleren aan de douchecel binnengelopen, maar dat is me toch minder goed bevallen. Het enige dat me verbaasde aan Nico's aktie was dat hij het begrip 'douche' sowieso kende en dan niet alleen als klusobject.

Hij schijnt toen de evenzeer op leeftijd zijnde styliste Bea te hebben benaderd met de aloude bronstkreet: Bee! Je leeft maar eens! Ik hoop voor Nico dat hij gelijk heeft, want na deze schande zal hij hooguit reïncarneren als decoupeerzaag.

Hoe moet het verder met Nico? Misschien moeten we communicatie-adviseur Harmen Roeland er eens naar laten kijken. Voor zover dat gaat, want de voormalige rampreporter verloor op trieste wijze een oog. Dat dat tijdens een ruzie gebeurde is helaas geen aanbeveling voor een communicatiedeskundige.

Het zag er naar uit dat Nico nog maar één klusje te doen had. Geleerden gaan namelijk het DNA van bijna uitgestorven dieren invriezen en het lijkt me dat ook Nico in deze genetische Ark van Noach thuishoort. Een doehetzelver als hij draait daar zijn hand niet voor om. Toch kan ik besluiten met positief nieuws over de toekomst van onze Nico. Speciaal voor hem hebben die dekselse rakkers van Endemol een geheel nieuw programma ontwikkeld, jullie raden het al: de Sperm Race!

Er wordt gefluisterd dat hij zal worden geadviseerd door Ruud Lubbers, want die kent, dat bleek dit jaar, de kneepjes van het vak!

Wat een bittere tijden, maar we houden de moed er in! Vandaar dit positieve lied:

BLIJVEN LACHEN (Het Stewardessenlied, van de CD 'Van Mars' van Marcel Verreck)

(COMMENTAAR VAN JP BALKENENDE)

(DEEL 2: SPORT)

Waar zijn wij in 2004 in Godsnaam terecht gekomen? En op wat voor een sportief tijdstip. Van sex naar sport, dat is een kleine stap, behalve als je Joop Zoetemelk heet. Want niet voor niets heeft Johan voor het goede doel op een Delftsblauw bordje laten schilderen: sex voor de wedstrijd, ik vind het prima, maar vind maar eens iemand. Want Oranje ging naar Portugal. En op het EK ging het hartstikke goed met Oranje. De eerste wedstrijd tegen de Duitsers werd een gelijk spel. De Koningin was helaas niet aanwezig, maar dat gebeurt wel vaker als we tegen de Duitsers moeten. En toen tegen de Tsjechen. We hebben dan verloren, maar we speelden hartstikke goed, zeker voor een Nederlands Elftal. En de Tsjechen hadden een wereldploeg, dat moge duidelijk zijn en daar hebben we bijna van gewonnen. We hebben zelfs voorgestaan tegen de Tsjechen en niet alleen met 1-0 (dankzij Bouma), maar ook nog

met 2-0 (dankzij Van Nistelrooy) en ook nog -dankzij Cocu- met 2-1. We hebben dus drie keer voorgestaan en de Tsjechen maar één keer en dat dan nog 2 minuten voor tijd met 3-2. Dus kwa voorstaan hebben we dik van de Tsjechen gewonnen, het was alleen lullig dat zij als laatsten kwamen voor te staan.

Maar ook niet echt origineel. Want wie had dat voorstaan bedacht? Dat waren wij. De Tsjechen zijn dus een spelletje naäpers en daar zijn we mooi klaar mee. Want de Tsjechen gaan in de volgende wedstrijd tegen de Duitsers hun beste spelers uit het veld halen. Van wie hebben ze dat afgekeken? Precies, van Dick Advocaat.

Dick Advocaat, zijn naam is gevallen, het is een beklagenswaardige man, die gedurende het EK zijn moeizaam verworven laserharen uit zijn knar moet hebben lopen trekken. Het was volkomen onterecht dat hij alle schuld krijgt. Hij had een goeie opstelling gemaakt, het elftal draaide goed, we hadden de Tsjechen redelijk onder controle. We kregen kansen, maar benutten die niet allemaal. Wat kan Dickie daaraan doen?

Nou ja, misschien had hij de Haagse verpleegkundige Lucia de B. op moeten stellen, want dat is een nog betere afmaker dan van Nistelrooy. En ze is beschikbaar, want ze is ter beschikking van de staat gesteld.

Je moet alleen kijken of dat geen gevaar voor haar medespelers oplevert, half-geblesseerde voetballers spelen vaak met een spuit erin en dan moet je haar niet in de buurt hebben. Advocaat verdiende steun. Na het EK zou inderdaad ook in de steun terecht komen.

Ondertussen was er rumoer in het land. Ik hoorde een kwade landgenoot op straat grommen: vervang die Advocaat door mijn zoontje van zes want die heeft nog een melkgebit en is voorlopig niet aan wisselen toe.

Alle Nederlanders hadden het opeens over Robben en dat zonder dat Greenpeace er aktie voor had gevoerd.

Nee, Dick Advocaat, dat was een lieverd. En daar ging iedereen over klagen. Want een sterke leider, dat schijnt belangrijk te zijn. Tucht en discipline. Onze jongens zouden te soft zijn. Ze zouden op trainingskamp in Irak moeten. Nou, ik zou daar mijn kopspecialist niet naar toe sturen.

Toen moesten ze tegen de Letten, met de gevaarlijke spits Verpakofferskietsfietsen. Commentaar van Johan Crujff: De Letten hebben dus geen grote namen, maar wel hele lange.

We wonnen en na de wedstrijd kwam er een triest bericht uit Overijssel: in het natuurgebied 'De Weerribben' was een otter doodgereden. Deze otter kwam uit Tsjechië. Toch hebben de Tsjechen de otter niet willen wreken. Zij wonnen van de Duitsers en wij gingen door. Hartelijk dank, Tsjechen! Het beest was, zo vermeldde de krant, hier uitgezet. Want dat is een vreemd verschil tussen mensen en dieren: als een dier hier wordt uitgezet dan mag hij blijven en als een mens wordt uitgezet dan moet hij weg.

Ondertussen had premier Balkenende een brief aan Jan Mulder geschreven, want die had geroepen dat Dick Advocaat gestenigd moest worden. Logisch, zou Johan zeggen:

Balkenende en Advocaat, allebei underdogs met een niet-natuurlijke haargroei. Die Advocaat werd zo gedemoniseerd dat hij op Pim Fortuyn ging lijken, hoewel Dick juist alles heeft geprobeerd om dat als langharig tuig te voorkomen. Want als Dick één geslaagde wissel heeft gedaan, dan is het van kapsel

Toen moesten we tegen de Zweden. En toen zag je dat Nederland echt in rap tempo zijn volksaard en tradities aan het kwijtraken is. De wedstrijd werd namelijk met penalties beslist en toen gebeurde er iets heel raars: we wonnen.

Toen tegen de Portugezen. Die waren beter. Daar moet je reeel in zijn. Zij maakten zelfs ons doelpunt. In hun eigen doel.

En dat hebben wij gewoon als goede verliezers te accepteren en we moeten verder niet zeuren over die vuile vieze geparfumeerde thuisfluitende Zweedse homo met zijn eikenhouten IKEAkop, die alleen maar zo bruin is omdat hij die de hele dag in Portugese reten heeft gestoken.

De Grieken werden kampioen en die gingen ons toen uitnodigen in Athene voor de Olympische Spelen.

Maar eerst de Tour de France. Een Spaanse favoriet viel meteen op zijn muil, maar die had dat kunnen weten, want je komt niet ongeschonden door België als je Mayo heet.

En we deden natuurlijk ook mee aan de woestijnsporten in Irak.

Het overlijden van de eerste Nederlandse soldaat bracht ons enige plaatsen hoger in het internationale slachtofferklassement, zeg maar de Irakese medaillespiegel. Ook hier stonden natuurlijk weer de Amerikanen bovenaan. De strebers!

Maar dan de Spelen. Het duurde even, maar toen werd er goud behaald. Ik kreeg het bange voor gevoel dat dat vier jaar na de succesvolle Games in Sydney misschien niet meer zou gebeuren. Ik zag hoe de jonge schoolslagzwemmer Thijs van Valkengoed op het laatste stukje zowat verdronk en uit het water moest worden gedregd. En ook hoe een aantal andere atleten de finish bereikten op een wijze die deed denken aan de paus in Lourdes. Leontien dacht tijdens de wielervedstrijd op zondag blijkbaar ook aan Sydney en bewees dat omzien niet altijd verstandig is. Schermster Sonja Tol werd in 6 minuten kansloos aan een sabel geprikt, het badmintonachtbaar Bruil werd in een half uur als een mak wespduo weggemept. Ja, ik heb alles gevolgd. Ik zag een aantal schutters zo ernstig de roos missen dat ik blij was dat ze niet in Irak waren. Ze leken me een gevaar voor de eigen mensen. Er was een zwaar teleurgestelde schutter waarvan ik eerst dacht: die gaat zich voor de kop schieten. Maar gerustgesteld wist ik meteen: die schiet toch mis.

Ik heb mij afgevraagd waarom die handboogschutter niet heeft geoefend via de methode-Willem Tell. Appel op het hoofd van Anton Geesink en mikken maar, veel schade kan je dan toch niet aanrichten.

Maar goed, de successen begonnen te komen. Inge de Bruijn zou die 100 meter gaan winnen, maar ze vergat met haar kin aan te tikken. Jammer, want doordat dat aantikken was ze in één klap een nog mooiere vrouw geworden. Ongetwijfeld een prooi voor de kroonprins die zijn zinnen had gezet op een stevige omhelzing met Inge. Dat weet ik uit betrouwbare bron uit zijn Familie, zijn nichtje Margarita had namelijk haar tas nu eens bij mij voor de deur laten slingeren. Ik heb toen gezegd: luister Margarita, ik blijf hem niet terugbrengen. Voortaan hang ik hem gewoon naast mijn deur aan een schroef (en dat is geen microfoon!).

En die tas hing daar in de regen, want er dreigde een augustusrecord aan natheid volgens de meteorologen. Er was ooit nog één nattere augustus geweest. Dus het weer klaarde onmiddellijk op, want dit is Nederland, dus dat wordt altijd weer een tweede plaats.

Onze zilveren wielervedstrijder Theo Bos bewees dat niet alleen in het schaken een hangpartij voorkomt en knalde tijdens de keirin-wedstrijd met een Griekse renner op de baan onder het weemoedige motto 'Bos zoekt hout.' Zijn kleding zag er uit als die van een stageaire van Ruud Lubbers na een onderonsje met Ruud, of laten we zeggen een onderhemmetje. Allerlei springpaarden plonsden in de sloot, ze wordt er nat van tot onder je oksers.

En wie zagen we nog meer een duikeling maken? Onze Inge natuurlijk, ook in de

sloot, maar dat hoort er bij. Zij won goud op de 50 meter vrije slag, waarschijnlijk omdat ze in Amerika traint. Want bij de meeste Nederlanders gaat het nogal eens fout als er echt op leven en dood gestreden moet worden om de eerste plaats. Na afloop zijn ze dan blij zijn met die tweede stek en dat is toch wel typisch iets voor een gezellig land als het onze, waarin sport toch vaak spel is en geen overleving. Je merkt het al aan onze sportliederen. Wat willen we winnen? de Zilvervloot!

De tweede plek dus. En als we zilver hebben gewonnen, dan laten we hem in een taxi liggen, zoals de roeier Diederik Simon en dat is een voor -en een achternaam, voor de duidelijkheid, want er zijn genoeg roeiers die alleen van hun voornaam al Diederik-Simon heten. De Griekse taxichauffeur gaf die plak trouwens meteen aan de roeier terug, want hij snapte dat het uiteindelijk gaat om goud.

Zilver! Theo Bos werd dus tweede, al deed hij het geweldig, maar met een beetje kwade wil denk je: het was een hommage aan Joop Zoetemelk. Mia Audina komt uit Indonesië maar is inmiddels zo geïntegreerd dat ze ook tweede werd.

Maar gelukkig was daar gisteren. Zij zegevierde met Salinero. Goud. En dat was een geweldige prestatie, vooral als je bedenkt dat dit typisch Nederlandse paard voortdurend de meest rare struikelbewegingen maakte, maar goed, dat noemen ze dressuur. En Salinero bleek ook iets met zijn vijfde been te kunnen. Commentaar van Johan Crujff: ja, dan hoor je achteraf dat ze in blijde zwangerschap is en dan zeg je dus, tenminste dat zijn dingen wie ik zeg, maar dat weet je: ja dat hep ze dus met zijn tweeën gedaan!

LIED: DE ZWAARTEKRACHT (live uitgevoerd door Marcel Verreck)

COMMENTAAR VAN JP BALKENENDE

(DEEL 3: DE DODEN)

Waar zijn wij in 2004 in Godsnaam terecht gekomen. En op wat voor een dodelijk tijdstip. We stellen nog maar een keer de vraag:

Hoeveel moeten er nog komen, hoeveel moeten er nog gaan?

Van Dikke Dré tot Magere Hein, het hiernamaals krijgt zo langzamerhand trekken van een overbevolkt ghetto.

De eerste beroemde dode van 2004 had zijn naam niet mee en stond dus garant voor een aantal schandalige grappen. Hij leeft voort in de HSL, in bouwkringen bekend, beroemd en berucht als de Hete Sex Lijn, waaraan nog steeds gewerkt wordt. De tunnel onder het Groene Hart is inmiddels gegraven, en daar komtie, met behulp van een mechanische mol, en daar hebben we hem dan, de eerste verwijzing naar de ons ontvallen Albert. Albert Mol onder de grond. Albert Mol nu eindelijk in zijn eigen hol. Roept u maar. Albert definitief door Magere Hein (niet Albert) gemold. De familie komt op de begraafplaats en zoekt naar het graf, waar bij een grappige oom zegt bij een trio zerken: Wie van de drie? Mogen we de bordjes dan nu zien. Albert eindelijk weer eens in de dark room. Hahaha. We hebben veel om Albert gelachen in de jaren zeventig, maar dit is allemaal nooit grappig.

Albert Mol was een veelzijdig man, maar in de media werd met name de achterzijde belicht. Volgende dode:

Hoeveel moeten er nog komen, hoeveel moeten er nog gaan?

Ralph Inbar overleed. Of moeten we zeggen: zou zijn overleden. Want je weet het nooit met die Ralph, die iedereen steeds maar weer poetsen bakte. Het is natuurlijk een heel oneerbiedige gedachte, maar hij zal bij sommigen in de aula toch wel zijn opgekomen. Dat je naar die kist zit te kijken en dat die plotseling opengaat en dat Ralph Inbar, uiteraard gekleed in arabierenpak met een smeulende pijp in zijn hand uit de kist stapt. En dat hij dan zegt: de pijp uit, dat nooit!

Je mag het niet denken, maar toch gaat even door je hoofd: heeft Ralph een verkeerd arabierenpak aangetrokken, bijvoorbeeld eentje van een zelfmoordpalestijn. En dat het busje zo kwam. Of dat je toch even stiekum denkt: heeft die dakgoot het eindelijk toch begeven? En ook: zolang aan zo'n dakgoot hangen, dat kan niet goed voor je hart zijn.

Maar laat ik dit zeggen: ik vind het natuurlijk heel erg dat Ralph Inbar er niet meer is. Erg voor de familie, erg voor TROS, de grootste familie van Nederland, maar ook erg voor het land. Nooit meer die geruststellende gedachte: nou, daar zal Ralph Inbar wel achter zitten.

Zoals Bush die weer eens wilde lachen en dacht laat ik die Jan Klaasen uit The Netherlands nog een keer op bezoek vragen. Hello Jan Pieter, leuk dat je er weer bent. En ons verwilderde opperkonijn trad de oral room binnen, waar ooit dingen plaatsgrepen die hij nooit zal kunnen begrijpen.

Je ziet het weer gebeuren en je denkt: O maar dat is niet de echte Bush, dat is een acteur. En Balkenende denkt dat hij werkelijk op bezoek is bij het Amerikaanse staatshoofd, maar dadelijk gaat er een deurtje open en wie komt daar binnen in arabierenkledij: Ralph Inbar!

O gelukkig, het was bananasplit! Hoewel, een arabier in het Witte Huis, dat zou waarschijnlijk zelfs Balkenende te denken geven. Trouwens, het zou voor Balkenende wel een oplossing zijn: TV Masqué. Dat hij vermomd op tv kon. Vermomd als stoere, overtuigende, charismatische premier. Maar ja, dat zit er niet meer in.

Hoeveel moeten er nog komen, hoeveel moeten er nog gaan?

Toen stierf Juliana. De bijzetting van de oude koningin was een mooi spektakel, de dominee had het eenvoudig gehouden, prinses Christina had de weg naar de kerk kunnen vinden en zong over de gave om simpel te zijn en dat klonk uit haar mond heel overtuigend.

Juliana heeft de 95 net niet meer gehaald, al maalde ze daar zelf niet meer om. Hoewel ze op zich wel malende was. Bernhard was present, wankel ter been, volgens de commentaren aangeslagen en hij werd ondersteund door zijn oudste dochters, aangezien zijn vrienden van Albert Heijn vanwege hun strafblad niet de kerk in mochten. Met pijn en moeite hielpen de dochters hun vader de trap naar de grafkelder af. Doordat zijn hoofd zo schudde, leek het alsof hij tegenstribbelde. Goed, hij heeft Juliana ook veel verdriet bezorgd, maar ik vond het toch kras dat Beatrix hem pardoes zijn bril afpakte. Geheel tegen de verwachting in kwam hij later weer naar boven en zijn verbeterde blik beloofde ons dat we nog van hem zouden horen.

Achter het strompelende trio vormde zich een vergelijkbaar drietal: Margriet, de nauwelijks van een hernia bekomen meester Pieter en Christina, die je ook niet zonder begeleiding langs hoogteverschillen kan voeren.

De zomer kwamen we redelijk schadevrij door, maar toen werd het herfst en vielen de mannen als rijpe appels. Vaarwel Bram Vermeulen, prachtige zanger. En dan André Hazes. Een man waar je niet om heen kon. Of ken. Of kun. André Hazes, als Ajax zo

blijft spelen, is hij de laatste geweest die de Arena wist te vullen. Want de Arena liep vol en de meeste toeschouwers ook.

Het was een indrukwekkende manifestatie zonder een wanklank. Er was kritiek op Frits Barend die te pathetisch zou hebben gesproken, maar dat vond ik overdreven, want hij richtte zich tot André en hij hield er als enige rekening mee dat de zanger behoorlijk doof was.

Zelf woon ik al heel lang in de Amsterdamse Pijp. Drie straten verderop werd André geboren, bij de Eddy Bar lagen de hele week bloemen en waren er meer cameraploegen dan vaste bezoekers. Er moet een standbeeld voor André komen en dat moet uiteraard in de Pijp staan. We hebben hier de mooiste mogelijke plek denkbaar: het Heinekenplein.

Want André is dan wel in Vinkeveen gaan wonen, hij is nooit echt de Pijp uitgegaan. Ook nu niet. De verwachting is dat hij nu met 'Zij gelooft in mij' zijn eerste nummer 1 hit zal scoren. Het zou eigenlijk mooier zijn als de plaat niet verder zou komen dan nummer 2. Dat past beter bij hem.

De dag na zijn afscheid draaiden alle radio-stations om twaalf uur tegelijkertijd 'Zij gelooft in mij' en prompt verscheen er een rapport waarin stond dat alle zenders sinds die dure veiling op elkaar zijn gaan lijken.

Opeens verwees alles naar Hazes. Ik las over Big Willem en ik dacht: is dat een nieuw gerecht van McDonalds: de Big Willem, een explosieve burger met een hoop rode saus. Maar Big Willem wilde als gevallen Hells Angel iets naars doen met een Heineken-ontvoerder en dan denk ik onmiddellijk aan André, want die was de grootste Heineken-ontvoerder aller tijden.

Hoor ik dat de olieprijs een recordhoogte heeft bereikt, dan denk ik: wie was er altijd in de olie? Niet iedereen heeft zo'n mooie begrafenis. In Den Haag werden een tweetal ingemetselde lijken aangetroffen. Je zou vermoeden dat Nico Z. nu een heel ander klusprogramma aan te maken was. En denk ik aan Nico dan klinkt in mijn hoofd het originele Hazes-nederlands van 'zag jij echt nooit aan de muur van je vriend zijn trouwportret' en vooral 'voor mij geen slingers aan de muur', want die Nico kon dus niet goed versieren.

Bij alle gebeurtenissen hoorde je een liedje van Hazes.²⁹ plakken voor onze paralympiërs, 1 minder dan de vorige keer en ik hoor: bloed, zweet en tranen. China, Irak en andere landen hebben steeds betere gehandicapten, waarschijnlijk vanwege oorlog en narigheid, en dat hebben wij dus minder, laten we daar blij om zijn. Maar ook zonder Dré blijft er genoeg leed en smart in de wereld.

Hoeveel moeten er nog komen, hoeveel moeten er nog gaan?

Want toen werd Theo van Gogh door een godsdienstwaaninnige vermoord. Op klaarlichte dag, middag in Amsterdam. Natuurlijk kende ook ik Theo. Hij gaf me ooit een van zijn boeken en schreef daar in: Succes met je optredens. Ik haat cabaret, maar kom graag een keertje kijken. Als ik maar niet hoeft te lachen.

Nou, het lachen was ons wel vergaan. En de opwinding was groot. Gerrie Knetemann onderging hetzelfde lot als de drummer van BZN: overlijden als er elders veel spectaculairder gestorven werd. Nooit zou de wereld meer hetzelfde worden, zo brulde men. Desalniettemin zaten twee weken later al weer miljoenen mensen aan de buis gekluisterd, want Domino-D-day was op tv.

Domino-D-Day! Het hele land pleurt in elkaar en wij moeten gaan kijken naar Domino D-Day. Mag ik even de D-day Dominee uithangen?! Zoals de Bridget Jones van de Haagse politiek, onze premier JP Balkenende, de man die geen X- maar een

niks-factor heeft. Hij probeerde gezag uit te stralen door in een streng bedoelde toespraak allerlei plekken en mensen te benoemen, waar we volgens hem vanaf moeten blijven. Zelfs het Republikeinse Groenlinks smeekte de regering om dan in godsnaam de Koningin maar een sussende toespraak te laten houden.

Hoeveel moeten er nog komen, hoeveel moeten er nog gaan?

Tezelfdertijd overleed Yasser Arafat. Waarschijnlijk zijn Theo van Gogh en Yasser Arafat zo'n beetje tegelijkertijd bij de hemelpoort aangekomen. Bent u ook zo benieuwd hoe de een de ander heeft begroet? Waarop Arafat ongetwijfeld heeft geantwoord dat hij geen geitenneuker is, al had hij wel een vrouw die voortdurend loopt te mekkeren.

Maar er was in 2004 nog niet genoeg gestorven.

Hoeveel moeten er nog komen, hoeveel moeten er nog gaan?

Prins Bernhard gaf de geest. Er volgde een aantal indrukwekkende ceremoniën. Prins Bernhard nam afscheid van Soestdijk en reed in een zwarte wagen richting Den Haag. En voor het eerst hield hij zich aan de maximumsnelheid.

Hij bleek nog meer goede vrienden te hebben dan Theo van Gogh. Dat aantal wordt alleen overtroffen door de hoeveelheid nazaten. De regering heeft een meldpunt ingesteld waar dochters van Prins Bernhard zich kunnen melden. Raymond van Barneveld maakte de tussenstand bekend: 180!

In het postume Volkskrant-interview bekende hij dan ook dat niet alleen olifanten maar ook konijnen zijn lievelingsdieren waren. We zullen de prins missen, want nu zijn fortuin wordt verdeeld onder zijn kinderen, moeten wij voortaan onze eigen boetes betalen.

De laatste dode die ik hier nog wil memoreren is Willem Duijn, bekend van de hits 'How did you did' en 'Willem, wat heb je kouwe handen'. Big Mouth stierf, maar dat wil niet zeggen dat het nu in Nederland gedaan is met de Grote Bek! Integendeel, Dit lied van Mouth en MacNeal dragen we dan maar op aan de geheel herboren Rob Stenders en zijn klyasma-therapeute Patty Brard. De titel is toepasselijk: Ik zie een ster!

MOUTH AND MCNEAL: IK ZIE EEN STER

COMMENTAAR VAN JP BALKENENDE

.....
(DEEL 4: DE STAND VAN HET LAND)

Waar zijn wij in Godsnaam terecht gekomen? En waar gaan wij in Godsnaam heen? Want het land is al een jaar lang in verwarring. Ik noem hier even wat prangende nieuwsfeiten.

Minister Verdonk van Uitzetting werd door demonstranten met tomatenketchup overgoten. Op zich een logische actie: zij is de uitsmijter van het land en op een uitsmijter hoort ketchup!

Als represaille werd Freek de Jonge uitgezet naar Irak. Hij moest de Nederlandse soldaten gaan vermaken. Vroeger vertelde hij een verhaal van een leeg kistje. Nou lege kisten, die zie je tegenwoordig in Irak niet meer. Tijdens Freeks conference gebeurde hetzelfde als bij de aankomst van de soldaten in Irak. Ze deden het in hun broek voordat ze een vijand hadden gezien, toen vanwege de diarree, nu konden ze

nu ook hun sluitspieren niet bedwingen. Maar dan van de lach. Want gelachen werd er. Je weet, waar Freek optreedt, daar gaat het dak eraf. Al is dat in Irak niet meteen iets heel uitzonderlijks. Gelukkig liet Freek zich niet vervoeren met de helikopter van Adam Curry, want die werd in Nederland al uit de lucht gehaald en dat gaat in Irak nog sneller, zeker als de fundamentalisten door hebben wat Adam bedoeld met aan de knuppel zitten.

Aan het begin van het jaar waren terreur en ellende alleen nog in het buitenland. De gruwelijke gijzeling van schoolkinderen in Beslan. En op het treinstation van Madrid waren ze blij geweest met de NS, want met die dienstregeling had die opgeblazen trein niet eens gereden.

Op het ochtendjournaal zagen we de nauwelijks censureerde versie van de executie van de Amerikaan Berg. Goedenmorgen, de kop is er af. Even later reden er opgewonden types op een brommer door Gaza met een zak vol Israëliëse legeronderdelen en dan hebben we het over ledematen. De aanblik van een door de stad razende pizzakoerier zal nooit meer hetzelfde zijn. De president van Tsjetsjenië had de beste plek op een tribune in het stadion van Grozny. Een verwarmde plek, een zeer verwarmde plek, want daar vloog hij al de lucht in. De camera's registreerden een zwaar bloedende president die als een Jigsaw-puzzel uiteengereten was in een stukje Tsje, nog een stukje Tsje en nog wat nië, want knieën kon je het niet meer noemen. Over opgeblazen figuren gesproken, ik zag, ook al weer op die fijne tv, een zwaar vervette peuter, die alleen nog kon waggelen van de eettafel naar de tv. Het joch keek 10 uur per dag televisie. De therapeute ging hem nu duidelijk maken dat er geminderd moest worden. Hij mocht nog maar drie uur per dag kijken. Het vetbommetje krijste het uit. Ook kwam zijn moeder in beeld, eveneens een duizendpounder met de voortgang van een mank nijlpaard. Haar werd geleerd anders te koken. Onbeschrijfelijk was de verbazing op haar gezicht toen ze voor het eerst in haar leven een tomaat zag.

Het bandeloos consumeren leidde tot een grotere vraag naar plastische chirurgie. Niet voor Georgina, want haar joekels werden doorgelicht, waarschijnlijk door de AIVD, want ze konden niets vreemds vinden. Soms wilde iemand gewoon zichzelf niet meer zijn.

Zo zag ik het programma 'Extreme Make Over Vlaanderen.' Die titel is al raar.

Extreme make over Vlaanderen, dan denk je aan het Vlaams Blokbehang en wat die met een extreem anders denkend iemand willen doen. Overmaken. Ja, in Vlaanderen gist het. Er komt niet voor niets zoveel bier vandaan.

Je kan nu ook in Vlaanderen naar een kliniek om op plastische wijze dikkere billen te verkrijgen. Kost een hoop geld, je moet naar Vlaanderen, terwijl de Tokkies dat gewoon op eigen kracht en zonder moeite voor elkaar hebben gekregen. Met hen minstens de helft van de Nederlandse bevolking. En zeker ook de heren van het kabinet, want die zijn kampioen zitvlees.

In 'Extreme Make Over Vlaanderen' zie je bijvoorbeeld een vrouw, laten we het zo maar omschrijven, die is ontstaan uit een genetische prullenbak. Met veel pijn en moeite wordt dat hele mens verbouwd. Het Nederlandse programma over verbouwen heet Het Blok. Nou, dit is dan het Vlámms Blok. Er worden oren verwisseld, neuzen omgedraaid, theezakjes in de borststreek worden kloeke chipolata's, tepels wijzen alle kanten op, zijtassen worden bijgeschaafd, kangoeroebuidels leeggezogen, afijn we kennen de Vlaamse keuken, het vrouweke krijgt een schoon kledeke en verschijnt dan voor haar achtergebleven Tokskes. Dat is Vlaams voor Tokkies. Nu is ze mooi, maar ze moet wel mee met die rochelende man met die twee tanden in zijn mond, die dochter met die paardenbek en die zoon die met zijn puisten mens-erger-je niet kan

spelen. En dat komt echt niet alleen door het jarenlang branden van een paar geurkaarsen. Al zijn die in dit gezin wel zeer welkom.

Nee, dat is geluk!

Maar Arjan Erkel kwam vrij en André Kuipers wist zich helemaal te ontworstelen aan het aardse gewoel. Toch nam ook in ons land de dreiging toe. Door het broeikas-effect zal de zeespiegel stijgen, zodanig dat in Den Haag binnen afzienbare tijd de tramtunnel zal worden uitgebreid tot de hele stad, aldus een onderzoek van de universiteit van Nijmegen aan Zee.

Er werd in 2004 ook te weinig gepaard aldus de jaarlijkse krikcijfers, er moeten meer kinderen worden gemaakt. Meer passie, ook hier strekt het buitenland tot voorbeeld. Op de Filipijnen bijvoorbeeld vochten twee mannen om dezelfde vrouw. De ene stak de andere neer, wat een unicum was, want ze waren allebei blind. Op de tast kan je blijkbaar een hoop doen. Dat zal overigens een lekker ding geweest zijn, die Filipijnse, dat haar aanbidders allen blind waren. Maar voorlopig lijkt het erop dat met de Nederlandse sex net zo gesteld als met de Nederlandse garages: de grote beurt stelt niets voor.

De terreurdreiging nam ook in ons land toe, maar dat het niet eerder uit de hand liep was te danken aan één man. En jullie weten wie? Gijs de Vries.

Gijs wie? Gijs de jakhals. Osama Bin Gijs. Overal in de wereld hangen de terroristen hun kalasnikoffs en vliegbrevetten aan de wilgen. Ze kappen ermee. Het is code rood voor de terroristen. Want Gijs de Vries is benoemd. In het Midden-Oosten siddert het nu ook zonder aardbeving. Op Al Jazeera is het machtswoord diverse malen eerbiedig uitgesproken: Gijs de Vries. Hebben jullie ooit een portret gezien van deze koene strijder tegen het terrorisme? Gijs de Vries. Met zijn wrede lippen, zijn intelligente bril, zijn strijdbare neusvleugels en de oogverblindende schedel. Gijs de Vries, een vriendelijke hockeyvader naast wie je weleens in de tram zit, ging het terrorisme doen verlammen.

Hij werd officieel Europees terrorisme-coördinator. Ik dacht eerst dat dat iemand was, die na overleg met de terroristen de aanslagen coördineert. Dat ze niet allemaal tegelijkertijd plaatsvinden. De ETA in januari, in februari de IRA, maart is voor Oezbekistan en Georgië en in april de aanslag van de belastingen. En ga zo maar door, de ramadan aanslagvrij natuurlijk, zodat er ruimte is voor nieuwkomers, zoals vergeten cadeautjes in de hal van het Centraal Station. Of voor een dooske en dan heb ik het niet over de presentatrice van Idols met daarop de tekst: Verdacht Pakketje. Indien onbestelbaar: retour afzender O. Bin Laden, Afghanistan.

Maar ook Gijs de Vries kon het tij niet keren, noch de AIVD noch minister Remkes, al liet hij wel zijn tanden zien. En dat had de terroristen toch moeten afschrikken. Alle hoop was gevestigd op één man: Jan Peter Balkenende. Zijn lievelingsboek de bijbel was net opnieuw vertaald en dan gewoon in drukvorm en niet gecalligrafeerd op het blote lichaam van een dame.

Maar ook hij werd getroffen door een aanslag. Op zijn gezondheid. Het begon met een opgezwollen voet en iedereen vermoedde dat hij er bij geschnabbeld had als Jehova-getuige. Later zweefde hij op het randje van de dood, maar ik denk dat Magere Hein, die het toch al zo druk had, heeft gedacht: jou kan ik er even niet bij hebben. Tijdens zijn ziekte werd zijn taalgebruik concreter en zijn doortastendheid ongewoon groot. Als je hem vroeg: Meneer Balkenende, wanneer gaat u de toestand in ons land aanpakken, dan riep hij: me teen!

Laten wij niet vergeten dat het een overwinning voor de democratie is dat zo iemand premier kan worden. En hij zal worden herinnerd als een legende: Jan Peter Balkenende, de premier uit de jaren nul.

De toestand in het land. Hoe moeten we verder? Ook in dit jaaroverzicht zit Ayaan Hirsi Ali nog steeds ondergedoken en heeft Geert Wilders zijn krokushoofdje voor het eerst weer in de Kamer laten zien op een plek ver weg van de publieke tribune, toch zijn achterban, waar er niets verschrikkelijks met zijn kapsel kan gebeuren. Ja, er zijn spanningen in de maatschappij, Laurens Jan Brinkhorst hoeft maar iets te zeggen over Hirsi Ali of hij wordt door vertegenwoordigers van de vrije meningsuiting gesommeerd zijn bek te houden, de economie stagneert, de spoorlijn naar het noorden komt er misschien niet, al zijn of de plannen om de Betuwespoorlijn in zijn geheel door de Flevopolders te leggen het zal halen is onzeker, maar toch zullen met kerst weer alle consumptierecords gebroken worden. George Bush werd herkozen als president van de Verenigde Staten en Pim Fortuyn werd gekozen tot grootste Nederlander aller tijden, de ministers van het kabinet rollen vechtend over straat en ik ga vanaf maandag op wereldreis.
Alle reden dus om aan te nemen dat het in 2005 alleen beter zal kunnen gaan!
Veel gezondheid en geluk in het nieuwe jaar!

En tenslotte als troostlied: Zonder Pik (live uitgevoerd door Marcel Verreck)

COMMENTAAR JP BALKENENDE

TOEGIFT MARCEL: (HEEL KORT LIEDJE)

Ik zou auditie gaan doen voor een pornofilm
Maar ik ben die dag helaas te laat gekomen!

.....